

عنوان مقاله:

نقش تنبیه و تشویق در یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

هستی سعادتی - آموزش ابتدایی، کارشناسی، دانشگاه فرهنگیان پردیس بنت الهدی صدر قزوین

مریم شیروانی - آموزش ابتدایی، کارشناسی، دانشگاه فرهنگیان الزهرا (س) زنجان

خلاصه مقاله:

بدون تردید تشویق و ترغیب از مهمترین ارکان روان شناسی تربیتی و عاملی موثر در تحریک انگیزش های پیشرفت و عملکرد فرد در فرایند یادگیری و تقویت رفتارهای مطلوب است. همه انسان ها حتی بزرگسالان، تا آخر عمر نیاز به تشویق دارند. تشویق موجب رغبت و دلگرمی و نشاط و تحرک می شود و انسان را به جدیت وادار می کند. انسانی که مورد تشویق قرار بگیرد احساس آرامش و رضایت خاطر و اعتماد به نفس می کند و برای جدیت بیشتر و تحمل دشواری ها آماده می گردد. برعکس، اگر مورد نکوهش یا ناسپاسی قرار گرفت دلسرد و بی رغبت می شود و احساس حقارت و ضعف می کند و نمی تواند از استعدادهای خویش به نحو مطلوبی استفاده نماید. اصل تشویق و تنبیه به عنوان امری مسلم در تربیت اسلامی شناخته و پذیرفته شده است. اصولا بهشت و جهنم، انذار و تبشیر پیامبران، آیه های مربوط به پاداش و کیفر، وعده و وعیدهای شوق انگیز و خوفناک و ... همه جلوه هایی از تشویق و تنبیه هستند. اگر بخواهیم یک مدرسه فعال و پویا داشته باشیم یکی از مهمترین عامل پویایی و زنده بودن آن مدرسه توجه به اصول تشویق خواهد بود چرا که اگر مدیریت مدرسه با اصول تشویق آشنایی داشته باشد فردی آگاه و متخصص باشد زیر مجموعه آن مدیریت نیز که شامل دانش آموزان و همکاران و اولیاء و دیگر عوامل هستند تبعیت از آن و در کنار آن افرادی دانا و توانا مبتکر و خلاق خواهند بود که برای رسیدن به اهداف مدرسه با در نظر گرفتن تمام شرایط مدیریت با جان و دل کوشش و فعالیت خواهند کرد. راز موفقیت در این است که بدانیم چگونه می توان تشویق کرد و راههای تشویق موثر را دانست.

کلمات کلیدی:

تحریک انگیزش، عوامل موثر، عملکرد و پیشرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948781>

